GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Esplugues, el darrer senyal d’alarma

Opinió | 06/05/2026 | 17:34



El crim d’Esplugues de Llobregat torna a posar sobre la taula els dubtes sobre la seguretat, la resposta institucional i la gestió dels riscos de radicalització

El crim d’Esplugues de Llobregat ha estat el darrer senyal d’alarma. Hi ha elements de la versió oficial que no em quadren: si realment es va tractar d’un “brot psicòtic”, com és que el jutge n’ha decretat l’ingrés a presó?

A més, també hauria intentat apunyalar una altra persona diverses vegades i, sortosament, no se’n va sortir. Vaig poder entrevistar aquest testimoni per al meu canal de YouTube, Rius TV, un cop passat l’ensurt, i em va assegurar que l’agressor “no feia pinta de desequilibrat, per res; anava molt concentrat”.

Tot plegat fa pensar en una acció planificada. Segons s’ha explicat, l’home hauria estat rondant pel barri dies abans. Un barri tranquil, a la falda de Collserola. Si va intentar matar diverses persones i ja havia estat prèviament al lloc dels fets, això alimenta, com a mínim, els dubtes sobre la naturalesa real de l’atac.

Tant se val si les autoritats insisteixen que no es tracta d'un atemptat. El cert és que, segons diversos testimonis, l'agressor hauria esmentat Al·là i hauria utilitzat un ganivet, un mètode emprat sovint en atacs individuals d'aquesta mena. No hi ha arma més barata ni més fàcil d'aconseguir.

Després dels fets, encara hauria pogut deambular durant uns 40 minuts fins a la Diagonal amb el ganivet a la mà i la samarreta ensangonada. Del lloc dels fets fins al començament d'aquesta avinguda hi deu haver aproximadament un parell de quilòmetres.

La cautela de les autoritats i dels mitjans oficials fa pensar que hi ha informació que no s'està explicant amb prou claredat. El president de la Generalitat, Salvador Illa, ni tan sols va condemnar els fets al seu perfil de X. En canvi, sí que hi apareixien piulades a favor de la flotilla, a milers de quilòmetres.

Mentrestant, el Telenotícies migdia de diumenge hi va dedicar, si fa no fa, uns deu segons, i encara barrejant-ho amb una altra mort que hi havia hagut aquell mateix matí al Raval. I això malgrat que els estudis de Sant Joan Despí no són precisament lluny d'Esplugues de Llobregat.

D'altra banda, ara s'ha sabut que el 2022 el detingut ja hauria protagonitzat un incident a Burgos. Com és que encara era a Espanya? Per què no l'havien expulsat, si hi havia motius per fer-ho? El cas recorda el de l'assassí del sagristà d'Algesires, que tenia ordre d'expulsió i de qui també es va dir que tenia problemes mentals.

Però ningú no podrà dir que no havíem estat avisats. El 2010, una filtració de documents de WikiLeaks ja revelava la preocupació del Departament d'Estat dels Estats Units per l'islamisme a Catalunya. Barcelona havia esdevingut, segons aquelles fonts, un centre d'activitats i de finançament de grups gihadistes al Mediterrani.

Pels volts del 2015 també va transcendir, segons els Mossos, que els salafistes controlaven una de cada tres mesquites a Catalunya. Un salafista no és necessàriament un gihadista, però molts processos de radicalització gihadista tenen l'arrel en entorns salafistes. Ni uns ni altres es consideren, en tot cas, radicals, sinó bons musulmans.

Després de difondre's aquella informació, recordo que vaig tenir ocasió de preguntar, en rodes de premsa a Palau, a dos portaveus del Govern —Francesc Homs i Neus Munté— i a un conseller d'Interior, Jordi Jané, si pensaven fer alguna cosa. Tots tres van apel·lar a la llibertat

religiosa.

Finalment, hi ha l'atemptat de les Rambles del 2017. Tots els terroristes eren de Ripoll —un, de Sant Joan de les Abadesses—; havien arribat molt joves o fins i tot alguns ja hi havien nascut. Havien rebut educació i sanitat gratuïtes i, probablement, també prestacions socials.

Tot plegat no va impedir que fessin processos de radicalització molt ràpids i que, aparentment, ni els seus familiars ni els seus amics se n'adonessin. I, si ho van fer, no van dir res.

Sense oblidar l'imam de la mesquita, de qui després es va saber que havia fet prèdiques violentes des del mateix oratori. O la germana d'un dels terroristes, que va fer un discurs molt emotiu després dels fets.

Més tard es va saber, per gravacions enregistrades pels Mossos d'Esquadra, que, en una conversa amb familiars del Marroc, deia que el seu germà era al paradís, el lloc on, segons el gihadisme, van a parar els terroristes que s'immolen.

Amb l'atemptat de les Rambles ja va quedar clar que anàvem amb un lliri a la mà. En arribar a casa i engegar la televisió, a TV3 ja condemnaven la islamofòbia, malgrat que l'Estat Islàmic havia reivindicat l'atemptat i ja hi havia més d'una quinzena de víctimes mortals.

Encara recordo que, posteriorment, l'Ajuntament de Ripoll va enviar dues tècniques municipals a la ciutat francesa de Tolosa, acompanyades també d'un equip de TV3, per estudiar el gihadisme, perquè allà havien tingut el cas de Mohammed Merah. Però és evident que, per estudiar el gihadisme, no calia sortir de Ripoll.

Ripoll, el bressol de Catalunya. On està enterrat Guifré el Pelós i on predicava l'abat Oliba. No és estrany, doncs, que Aliança Catalana hagi nascut precisament en aquesta localitat. Quan vam començar a rebre senyals d'alarma, ningú no en va fer res.

Autor: Xavier Rius

https://gironanoticies.com/noticia/295112-esplugues-el-darrer-senyal-dalarma.htm